

Naaja Nathanielsen, Medlem af Inatsisartut, Inuit Ataqatigiit
/ -Her

Besvarelse af § 37 spørgsmål nr. 2011-249

13. januar 2012
Sagsnr. 2011-059649
Dok. Nr. 802850

Kære Naaja

Postboks 909
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 54 10
E-mail: iaan@nanoq.gl
www.nanoq.gl

Tak for dine yderligere spørgsmål om tarifsystemet og voldgiftssagen vedr. Qorlortorsuaq vandkraftværk. Jeg er glad for den interesse, du udviser for tarifstrukturen.

Indledningsvist skal det bemærkes, at Qorlortorsuaq voldgiftssagen kun er én blandt flere faktorer, der har betydet, at prisen på el stiger i Narsaq og Qaqortoq:

Fjernaflæsningsprojektet:	0,44 kr. pr. kWh
Qorlortorsuaqsagen:	0,35 kr. pr. kWh
Genberegningen af tariffene i 2010:	0,39 kr. pr. kWh

Du skriver i begrundelsen for dit spørgsmål, at du ønsker en principiel debat om tarifstrukturen. Jeg er helt enig i, at det ikke synes retfærdigt, at forbrugerne i Narsaq og Qaqortoq alene skal bære omkostningerne til voldgiftssagen.

Men lad mig igen sige, at dette heller ikke er tilfældet. Forbrugerne er beskyttet gennem maksimalprisen (3,33 kr. pr. kWh pr. 1.1. 2012), der udgør et loft for hvilken pris forbrugerne kan komme til at betale.

Selvstyret bruger i 2012 ca. 66 mio. kr. på at fastholde de særligt lave fiskeriindustritariffer og maksimaltariffen på el og vand. Derudover er der en betydelig grad af omfordeling mellem de forskellige vare- og forbrugergrupper. Dette betyder f.eks., at borgerne i Nuuk og Sisimiut i år forventes at betale en samlet overpris på ca. 49,8 mio. kr. mere i el, end omkostningerne forbundet med at producere el i de to byer.

Du har stillet en række spørgsmål om det juridisk og regnskabstekniske grundlag for fordelingen af omkostningerne til voldgiftssagen i Qorlortorsuaq, som jeg vil besvare enkeltvist i det nedenstående. Det bemærkes, at besvarelsen af spørgsmål 4 er opdelt.

1)

" Naalakkersuisut oplyser, at sagsomkostninger der opstår i forbindelse med tvister mellem bygherre (Nukissiorfiit) og entreprenører ifølge gældende regler skal betales af forbrugerne i den by eller bygd der forsynes af den enhed hvorom der er uenighed. Naalakkersuisut henviser i den forbindelse til *Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 12 af 10.*

august 2006 om fastlæggelse af principper for fordeling af omkostninger til udregning af enhedsomkostninger for el, vand og kollektiv varme.

I hvilke(n) paragraf(fer) finder Naalakkersuisut præcist hjemmel til denne fortolkning? ”

Svar:

Af § 4, stk. 1 fremgår at, der skal udarbejdes et fordelingsregnskab for hver enkel by eller bygd. Da Narsaq og Qaqortoq forsynes af samme produktionsanlæg regnes de som én lokalitet jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 2.

Af § 7 fremgår, hvad der skal indgå i fordelingsregnskabet:

” § 7. I fordelingsregnskabet indgår de enkelte forsyningsvirksomheders drifts- og anlægsomkostninger defineret som:

- 1) Direkte og indirekte udgifter, herunder udgifter til personale, kapacitetsomkostninger, afskrivninger, vareforbrug, renter m.m.
- 2) Forsyningsvirksomhedens interne afregninger. ”

Voldgiftssagen relaterer sig til entreprisekontrakten om opførelsen af Qorlortorsuaq vandkraftværk. Der er således tale om udgifter direkte relateret til de to lokaliteter; Narsaq og Qaqortoq, der forsynes fra vandkraftværket.

De sagsomkostninger, der påvirker tariffene i 2012, har været omkostninger til tekniske rådgivere, advokat og voldgiftsretten. Disse sagsomkostninger har været afholdt som en *driftsomkostning*, hvilket vil sige, at de påvirker regnskabet og enhedsomkostningerne det enkelte år.

2)

”Fortolker Naalakkersuisut bekendtgørelsens § 7 således, at ”anlægsomkostninger” også kan forstås som de udgifter bygherre har i forbindelse med juridiske/økonomiske sager, der endnu ikke er afsluttet? Eller beregnes anlægs-omkostningerne først når der foreligger en endelig opgørelse over udgifterne til etablering af et givent anlæg?”

Svar:

§ 7 fastsætter at fordelingsregnskabet for de enkelte lokaliteter, skal indeholde drifts- og anlægsomkostninger, som præciseret i bestemmelsens nr. 1. og 2.

Bestemmelsen tager ikke stilling til, hvornår den samlede anlægssum opgøres eller, hvilke udgifter der kan tillægges et anlægsaktiv. Bestemmelsen fastsætter endvidere ikke, hvornår der er tale om en drifts- eller en anlægsomkostning. Bestemmelsen må derfor suppleres med almindelige regnskabsprincipper m.v.

Fastsættelsen af anlægsværdien og hvilke omkostninger, der kan tillægges denne, skal tage udgangspunkt i, at regnskabet skal afspejle aktivets reelle værdi.

Hvis en kendelse i en voldgiftssag pålægger Nukissiorfiit at betale erstatning, vil det i den forbindelse blive tilstræbt at erstatningen - i en udstrækning som afklares mellem Nukissiorfiit og deres revisor - blive tilskrevet anlæggets værdi. Dette kaldes at omkostningen aktiveres, hvilket mere konkret betyder, at udgiften bliver behandlet som en anlægsomkostninger, der bliver afskrevet over det konkrete anlægs forventede levetid.

Nukissiorfiit vil i samme forbindelse søge at aktivere en andel af omkostningerne, til at fører voldgiftssagen. Men dette vil antageligt kun være muligt for en del af sagsomkostningerne og fra et vist tidspunkt i sagsforløbet.

3)

" I bekendtgørelsens § 12 står der, at "*bidrag til investeringer ikke skal indregnes i fordelingsregnskabet. Bidrag kan dog indregnes såfremt Erhvervsdirektoratet giver tilladelse hertil. I så fald beregnes bidraget med op til 5 % af enhedsomkostningen og tillægges denne*".

Betegnes Qorlortorsuaq vandkraftværket i forhold til bekendtgørelsen som en "investering" eller som et "anlæg" (jf. § 7)? Og i fald vandkraftværket betragtes som en "investering", hvor mange procent er det så aftalt, at forbrugerne i Narsaq og Qaqortoq skal bidrage med?"

Svar:

Qorlortorsuaq vandkraftværk er en anlægsinvestering, og indgår således i enhedsomkostningerne ved de afskrivninger, der vedrørende anlægget. Derudover indgår en andel af Nukissiorfiits nettorentebyrde, som fastsat i bekendtgørelsens § 10.

§ 12 fastsætter, at Nukissiorfiit som udgangspunkt ikke må indregne et investeringsbidrag i enhedsomkostningerne. Dog kan Nukissiorfiit, med forudgående tilladelse fra Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik, tillægge et investeringsbidrag på op til 5 procent af lokalitetens enhedsomkostning, der kan henlægges til investeringer.

Investeringsbidrag jf. § 12, kunne således have været anvendt til at spare midler op, der kan anvendes til opførelsen af f.eks. vandkraftværker.

Der har ikke til Qorlortorsuaq vandkraftværket været foretaget henlæggelser til investeringer i henhold til bekendtgørelsens § 12.

4.1.)

"Naalakkersuisut anfører i sit svar, at såfremt Nukissiorfiit taber voldgiftssagen vil en eventuel ekstraregning skulle betales af forbrugerne i Qaqortoq og Narsaq og at dette er i overensstemmelse med tidligere praksis i lignende sager. I den forbindelse vil jeg spørge:

Hvor mange lignende sager har der været siden bekendtgørelsen blev lavet? "

Svar:

Nukissiorfiit oplyser, at der også er en anden verserende voldgiftssag der vedr. vandværket i Ilulissat. Denne sagen blev startet i 2004, og er således fra før ensprisreformen trådte i kraft. Sagen forventes afsluttet i løbet af første kvartal 2012.

4. 2)

" Hvor store beløb har der været tale om og hvordan har de påvirket taksterne de enkelte steder?"

Svar:

Sagsomkostningerne vedr. voldgiftssagen omkr. Vandværket i Ilulissat er løbende blevet driftsført i Ilulissat. Eventuelle økonomiske konsekvenser, afhængigt af udfaldet, forven-

tes at være på plus / minus 2,5 mio. Der er ikke udarbejdet konsekvensberegninger for dennes årlige tarif effekt.

4. 3)

" Hvor stort et beløb risikerer Nukissiorfiit i værste fald at skulle af med, som forbrugerne i Narsaq og Qaqortoq skal betale i forbindelse med den verserende voldgiftssag?"

Svar:

Energikonsortiets I/S oprindelige krav er på 235 mio. kr. hertil kommer renter og administrationsomkostninger.

Såfremt voldgiftsretten giver Energikonsortiet fuldt medhold i sagen, vil dette være det værst tænkelige resultat. Men det skal hertil tilføjes, at dette ikke et krav, som Nukissiorfiit og Selvstyret er enige i, og det er derfor at uoverensstemmelsen behandles i voldgiftsretten.

Da det er en verserende sag kan jeg imidlertid ikke kommenterer yderligere på, hvad der er det realistisk værst tænkelige resultat, som sagen kan resultere i.

5.)

" Naalakkersuisut anfører i sit svar, at det vil være kritisabelt at ændre på princippet for fordeling af omkostninger i sagen om Qorlortorsuaqværket, da det vil være et brud med tidligere tiders praksis. I den forbindelse ønsker jeg at få afklaret om der er tale om et "princip" eller en klar regel, når Nukissiorfiit vælger at lade forbrugerne betale for juridiske tvister i forbindelse med etablering af nye anlæg? Det vil sige sager, hvor Nukissiorfiit som bygherre muligvis har forsømt sit ansvar. Naalakkersuisut anerkender selv i sit svar, at det jo ikke er forbrugerne i Qaqortoq og Narsaq der er ansvarlige for den verserende voldgiftssag. Hvis der er tale om et "princip" fremfor en klar regel, vil man da kunne vælge at forlade tidligere tiders praksis, uden at bryde nogle regelsæt?"

Svar:

Der er to vinkler i dit spørgsmål. Den nuværende prisstruktur, Ensprisreformen, blev vedtaget i 2004 – 2005 og er fastsat i en række forskellige kilder. Baggrund for ensprisreformen er "Landsstyrets forslag til Overgangs- og udligningsordning for at omlægge ensprissystemet for el, vand og varme." September 2004.

Retskilderne er:

- Finansloven for 2012 - tekstanmærkningerne hovedkontor. 73.94.02 Nukissiorfiit - Grønlands Energiforsyning (Driftsbevilling)
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 12 af 10. august 2006 om fastlæggelse af principper for fordeling af omkostninger til udregning af enhedsomkostninger for el, vand og kollektiv varme.
- Endelig er beregningen af de kostægte tariffer, samt maksimal- og minimalprisen administrativt udmøntet i bilag 1 til Nukissiorfiits Salgs- og Leveringsbetingelser.

Der er ikke én specifik bestemmelse, der regulerer, hvordan sagsomkostningerne og erstatninger vedr. voldgiftssager skal håndteres. Det indebærer derfor et element af fortolkning når Nukissiorfiit - i henhold til det gældende regelsæt - konkret skal vurdere,

hvordan en omkostning skal indplaceres i fordelingsregnskabet. Se hertil i øvrigt mit svar til spørgsmål nr. 1.

Løsningen af et konkret fortolkningsspørgsmål vil naturligvis skulle tage udgangspunkt i ensprisreformens overordnede princip om, at de enkelte byer og bygders priser, skal afspejle omkostningerne ved at forsyne dem. Tidligere administrative praksis vedr., hvordan lignende sager har været håndteret i fordelingsregnskabet, vil også indgå i vurdering af dette.

At fordele omkostningerne til sagen anderledes end på lokaliteten, ville derfor ikke have været i overensstemmelse med de nuværende regler.

Den anden vinkel i dit spørgsmål er mere regnskabsteknisk.

Voldgiftssagen vedr. Qorlortorsuaq startede i 2009, og det er sagsomkostninger fra år 2010, der påvirker tariffene i 2012. Dette skyldes, at Nukissiorfiits tariffen for 2012 er baseret på det nyeste realiserede årsregnskab og enhedsomkostning, hvilket er fra 2010.

En ændring vil derfor også have indebåret at man skulle ændre på, hvordan Nukissiorfiit har fordelt eller afholdt omkostningerne i 2010, hvilket ville have betydet en fravigelse af en etableret regnskabsmæssig praksis. Dette ville endvidere have indebåret en ændring af et etableret regnskabsmæssigt princip.

Ændringer, som skitseret ovenfor, ville med stor sandsynlighed have givet anledning til kritik fra Nukissiorfiits eksterne revisorer.

Jeg håber du finder min besvarelse fyldestgørende.

Med venlig hilsen

Jens B. Frederiksen